

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XVII. In Scandalvm Præbentes iusta inuectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

Malè audiens Ecclesiasticus doctor non sine con-

temptione auditur. Publicum offendiculum ac proinde remouendum maleviens clericus.

trectator, sed isti clerici sunt scortatores, potatores, obrectatores, ita ut propter paucos malos totus ordinis pessime audiat.

§. Quin & peruersi clerici institutiones quantumuis doctæ, veræ, salutares in despiciatum veniunt: quia ut inquit S. Greg. hom. 12. in Euāg. cuius vita despicitur, restat ut eius prædicatio contemnatur. Denique quæ quantaque scandala dat peruersus clericus? quot moratur, & sustinet ne in virtute progrediantur? quot à iustitiae semita auertit? Hosea 5. v. 1. *Audite hoc sacerdotes: quia vobis iudicium est: quoniam laqueus facti estis speculationi.* Pro speculatione qua aliorum saluti prouidere debuistis, facti estis laqueus, & illos peccatis vestris irretiuistis.

S. Hier. in comment. *Speculatorēs*, inquit, *vos posuitis & principes in populo, & in excelso dignitatis culmine constituitis*, ut populam regeretis errantem. *Vos autem facti estis laqueus, & non tam speculatorēs & principes, quā venatores appellandi.* Rursus de fæcerdotum improbitate & offendiculo queritur Deus, Malac. 2. v. 8. *Vos recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege.* Septuaginta habet: *Vos declinastis de via mea, & infirmos fecistis multos in lege.* ubi S. Hier. *Infirmos faciunt multos, qui, cum credentes in Christo fidei robur accepterint, infirmari eos faciunt negligentia conuersationis sue.* Atque ita meridiana luce clarius est, quod ait S. Greg. hom. 17. in Euang. Nullum, puto, fratres carissimi, ab aliis maius preiudicium, quam à sacerdotibus tolerat Deus: quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla prauitatis cernit. Verè S. Isidor. Pelus. 1. 3. ep. 326. *Si sacerdotes mores suos correxerint, spes est plebem quoq[ue] secuturam esse.* Plura in hanc sententiam lib. 2. titulo de sui contemptu Ecclesiasticis vitando.

Clericemendatio populi correctio.

C A P V T X V I I .
IN SCANDALVM PRAEBENTES
iusta inuestio

S. Bern.

§. **S** Bern. quantu[m]is Doctor mellifluus indignata te tamen & sceleris immanitate e[st] omotus ser. i. in conuers. S. Pauli non modo Religiosos & Ecclesiasticos, sed & seculares, qui aliis offendiculo sunt, acerbissime perstringit & persecutatur: *Quid me persequeris, iniuriosus in Christi ait Dominus ad Saulum, Act. 9. v. 4. Anno persecutatur Christum, qui Christi membra trucidabat in terris? An vero persecuti sunt Christum, qui sacratissimum illud corpus crucis affixum Chrestum, qui suggestione maligna, exemplo perniciose, scandali occasione auertit ab eo animas quas redemit, quam a Iudeo qui odio furebat iniurias.*
quo? Denique si proprium sanguinem dedit in precium redemptio[nis] animarum, non tibi videtur ab eo sustinere persecutorem, qui suggestione maligna, exemplo perniciose, scandali occasione auertit ab eo animas quas redemit, quam a Iudeo qui odio furebat iniurias.
Christi in- terfectores aliorum sa- luti noxiis.
sanguinem illum fudit? Agnoscite dilectissimi & expauescite consortia eorum, qui salutem impediunt animarum. Horrendum penitus sacrilegium, quod & ipsorum videtur excedere facinus, qui Domino maiestatis manus sacrilegas iniecerunt. Vi-debatur iam cessasse persecutionis tempus, sed ut palam factum est, nunquam decessit persecutio Christiano, sed neque Christo. Et nunc quod grauius est ipsi Christum persequuntur, qui ab eo utique Christiani dicuntur. Amici tui Deus & proximi aduersum te appropinquauerunt & steterunt. Psalm 37. v. 12. Coniurasse videtur contra te vniuersitas populi Christiani a minimo usq[ue] maximum: a planta pedis usq[ue] ad verticem non est sanscita villa: egressa est iniurias a senioribus iudicibus vicariis clericis, qui videntur regere populum tuum: non est iam dicere, ut praeceperit populus, sic sacerdos: quia nec sic populus, ut sacerdos. Heu, persecutores heu Domine Deus, quia ipsi sunt in persecutione tua primi, qui Christi. Videntur in Ecclesia tua primatum diligere, gerere principatum. Arcem Syon occupauerunt, apprehenderunt munitiones, & vniuersam deinceps libere & potestatiu[m] tradunt in- cleri depravatio[ni] ciuitatem. Misera eorum conuersatio, plebis tuae uatio populi miserabilis subuersio est. Atque utinam sola hac parte nocent. Eset forte qui dominica premonitus & præmunitus ex-

Mat. 23. v. 3 hortatione daret operam ipsorum non exempla imitari, sed obseruare praecepta, iuxta illud: Quae dicunt facite, & ad opera eorum nolite respicere. Nunc autem dati sunt sacri gradus in occasionem turpis lucri, & questum estimant pietatem. Copiosissima siquidem pieatis inueniuntur in suscipienda (imo accipienda magis) animarum cura, sed hec apud eos cura minor, & incuria de animarum salute nouissima cogitatio est. An vero Saluatoris animarum grauior villa esse poterat persecutio? Inique agunt, & ceteri contra Christum, multiq; sunt nostris temporibus Antichristi. Merito tame & crudelioram censet persecutionem pro acceptis beneficiis, & grauiorem sentit pro potestate, quam propriis sustinet a ministris: licet alii quoq; mulci contra proximorum salutem multifariè multisq; modis & variis occasionibus agere videantur. Hæc videt Christus & sileat, hec salvator patitur Gallo & dissimulat. Propterea dissimulemus nos quoq; necesse est & dido abstifileamus interim, maximeq; de pralatis nostris magistris ecclennendum. starum. Sic nimis placet & ipsis, ut euadant nunc humana iudicia, veniatq; semel iudicium graue his qui presenti, & Religiosoru potentes patientur tormenta potenter. Vereor dilectissimi, ne improbitas quis forte sit & in nobis Domini persecutor, quia manifesta do-persecutio cuit ratio, impedit salutem, esse persequi salvatorem. Quas ego Christi. de salute anima mee fratri illi gratias agere possum, qui mihi propinat detractionis fraterna venenum? Merito detractores Rō. 1. v. 30. Deo odibiles describuntur, tāquam persecutores. Quid & is qui exemplo suo ad remissius agendum ceteros prouocat, aut singularitate turbat, aut inquietat curiositate, aut impatientia sua Eph. 4. v. 30 & murmuratione molestat, aut quocunq; modo contristat spiritum Dei, qui in eis est scandalizans vnum de minimis istis cre-Qua ratio- dentibus in vnum? Non & hic manifeste persequitur Christus? ne Christi vt ergo persecutorum & nomine & crimen longe sit semper a no-insectatio bis, obsecro vos dilectissimi, benignos semper & mites exhibe-declinanda. mus nos, inuicem supportantes in omni patientia, & ad id quod Eph. 4. v. 2. melius & perfectius est, alterutrum prouocantes. Quis n. seruus sufficere sibi putat non persequi Dominum, sed nec obsequi Dominum? Quam habiturus est gratiam, si vt non resistit, nec assitit

sistis quidem? Deniq; si quis adeo pusillanimis sit, ut satis sibi reputet nec persecutorem esse, nec coadiutorem Dei, audiat quid ipse loquatur: *Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit.*

§. Ut v. memoratos ecclesiastici fines consequantur, utilissimus est sanctorum cultus, imitatio, imploratio. Quia de causa & in Clericorum sodalitijs mensura viget Sanctorum siue electio siue sortitio, quos & tunc peculiari honore & cultu prosequuntur.

C A P. XVIII.

VENERATIO SANCTORVM ET IMITATIO,

Deo honorifica, proximis ad imitandum proposita, & cuiq; salutaris.

Hactenus à fine tanquam linea vel carcere exordium sumpsimus, nunc vt eum feliciterprehendamus, per media & adminicula velut stadium decurramus, inter quæ Christi Saluatoris, Deiparae Virginis, Diuorum & Angelorum tutelarium, patriæ patronorum, & eorum Sanctorum, in quorum ecclesijs beneficia possident, veneratio & imitatio primo occurrit loco, & hoc vt p̄stetur cum primis Ecclesiasticos decet viros: Siquidem & hac ratione in finem tanquam in scopum collineabimus, ac Dei Opt. Max. honorem, nostramq; & alienam salutem promouebimus: Nam Deus honoratur in Sanctis suis, in quib. *Laus sancto ipse est mirabilis*, vt ait Regius Vates Psal. 67. v. 36. *Qui rū laus Dei, proinde & nos exhortatur Ps. 150. v. 1. Laudate Dominū qui totius in sanctis eius.* Quod si in sanctissimis cælorum habitaculis aut templis inanimatis tantum prædicandus est fons & origo Deus, quanto magis in justis, qui sunt viua & animago. *ta sanctissimæ Trinitatis tempora 1. Cor. 6. v. 16. Et c. 6.*

v. 19. & 2. Cor. 3. v. 16. Ex quibus non nemo dicebat In S. Pauli Gal. 1. v. 24. *In me clarificabant Deum, &c ad Phil. 1. v. 20. virtute latitabitur Christus in corpore meo sine per vitam, siue datur Deus.*

C 5 per